

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXI Wydział Pracy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dorota Czyżewska (spr.)
Sędziowie:	SO Małgorzata Kosicka SO Monika Sawa
Protokolant:	sekr. sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 kwietnia 2018 r. w W.

sprawy z powództwa J. Ś.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o odszkodowanie

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie

z dnia 31 maja 2017 roku sygn. akt VIII P 597/16

1. oddala apelację,
2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz J. Ś. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w instancji odwoławczej.

Sygn. akt XXI Pa 446/17

UZASADNIENIE

Powódka J. Ś., pozewem z dnia 30 sierpnia 2016 r. (data nadania przesyłki pocztowej) skierowanym przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W. wniosła powództwo o zapłatę kwoty 60.000 zł tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy o pracę oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., zastępowana przez zawodowego pełnomocnika, w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Wyrokiem z 31 maja 2017 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie – VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w punkcie pierwszym - zasądził od (...) SA w W. na rzecz J. Ś. kwotę 60 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 1 września 2016 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania; w punkcie drugim - zasądził od

(...) SA w W. na rzecz J. Ś. kwotę 3 180 zł tytułem zwrotu kosztów procesu; w punkcie trzecim - wyrokowi w punkcie pierwszym nadał rygor natychmiastowej do kwoty 20 000 zł.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. Ś. była zatrudniona w (...) S.A. z siedzibą w W. od dnia 4 kwietnia 2011 r. na stanowisku dyrektora finansowego na podstawie umowy o pracę na okres próbny, a następnie na podstawie umowy o pracę z dnia 4 lipca 2011 r. zawartej na czas nieokreślony.

J. Ś. nie otrzymała zakresu obowiązków.

W spółce (...) za finanse odpowiedzialny był członek zarządu, któremu J. Ś. podlegała jako dyrektor finansowy. Ostatnio członkiem zarządu odpowiedzialnym za finanse był R. Z., a wcześniej M. P..

O zmianie osoby odpowiedzialnej za finanse z ramienia zarządu, pracownicy zostali poinformowani 1 czerwca 2016 r. Następnie 1 lipca 2016 r. R. Z. został wskazany jako pełniący obowiązki dyrektora działu kontrolingu oraz działu księgowości.

Spółki (...) S.A. oraz (...) Sp. z o.o. były ze sobą powiązane.

Spółka (...) nie miała w ostatnim okresie swoich pracowników, a jej sprawy prowadzili pracownicy spółki (...). Wykonywanie czynności na rzecz spółki (...) przez pracowników spółki (...) wymagało otrzymania takiego polecenia.

Wykonywanie czynności na rzecz spółki (...) przez pracowników spółki (...) nie było sformalizowane.

Podział pracy wynikał z faktu, że część pracowników (...) S.A. była wcześniej pracownikami (...) Sp. z o.o., w związku z czym nadal zajmowali się sprawami (...) Sp. z o.o., mimo że nie mieli już zawartej umowy z tą spółką.

Powódka nigdy nie była pracownikiem (...) Sp. z o.o.

Jeden z pierwszych prezesów zarządu (...) Sp. z o.o. udzielił J. Ś. pełnomocnictwa do reprezentowania ww. Spółki przed organami administracji podatkowej. Pełnomocnictwo nie było wykorzystywane. W pełnomocnictwie wskazano, iż pełnomocnictwo wygasa równocześnie z rozwiązaniem umowy o pracę. Umowa o pracę pomiędzy powódką a (...) sp. z.o.o. nigdy nie została zawarta.

J. Ś. miała dostęp do rachunku bankowego (...) Sp. z o.o., gdyż była odpowiedzialna za sprawdzanie stanu salda, ale nie miała wpływu na wypływ środków z kont (...). Przelewów dokonywał zarząd. Przelew dokonywany przez J. Ś. wymagał zatwierdzenia przez członka zarządu.

J. Ś. nie miała także dostępu do umów(...), które w dużej części dotyczyły członków zarządu pozwanej – zarząd ich nie udostępniał.

Umowy z kluczowymi managerami były utajnione i stanowiły podstawę większości faktur. Akceptacji tych faktur dokonywał prezes, dyrektor HR albo członek zarządu odpowiedzialny za finanse. J. Ś. nie miała uprawnień do akceptowania tych płatności i weryfikowania kwot z tych faktur.

W przypadku innych faktur to przełożony działu merytorycznego akceptował koszt, a dział finansowy dokonywał ewentualnej weryfikacji. Przed płatnością faktury były zatwierdzane przez osobę upoważnioną, na ogół przez członka zarządu odpowiedzialnego za finanse lub prezesa. J. Ś. nie miała upoważnienia do zatwierdzania faktur.

Deklaracje podatkowe oraz zestawienia VAT dla (...) Sp. z o.o. przygotowywali pracownicy księgowości na polecenie prezesa zarządu, który je podpisywał.

J. Ś. nie przygotowywała wyliczeń podatkowych (...) Sp. z o.o. dla urzędu skarbowego ani sprawozdań statystycznych dla NBP i GUS.

W spółce (...) S.A. obowiązywał elektroniczny obieg dokumentów, a w spółce (...) obieg był papierowy.

W. K., współpracująca z (...) S.A. w zakresie podatków, informowała J. Ś. o nieprawidłowościach w (...) Sp. z o.o. J. Ś. powiedziała jej, że nie odpowiada za (...).

J. Ś. informacje o nieprawidłowościach w (...) Sp. z o.o. przekazała przełożonej – M. P..

W lutym 2016 r. po objęciu stanowiska w zarządzie przez B. M., J. Ś. poinformowała ją, że w (...) księgowane są koszty, które nie wynikają z działalności tej Spółki.

W połowie 2016 r. sporządzany był raport z audytu (...) spółki (...). W raporcie tym nie formułowano zarzutów wobec żadnej z osób. Dotyczył on ogólnej oceny sytuacji w spółce. Raport nie był udostępniony J. Ś.. Wykryte w raporcie ryzyka były już sygnalizowane w 2014 r. oraz 2015 r.

W piśmie z dnia 23 sierpnia 2016 r. B. M., prezes zarządu (...) S.A., zawarła oświadczenie pracodawcy o rozwiązaniu z J. Ś. umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia. Jako przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę wskazano brak dochowania należytej kontroli i nadzoru nad podległymi jej pracownikami w dziale księgowości i kontrolingu w szczególności skutkujące wpływem środków pieniężnych z kont Spółki (...) bez sporządzenia i kontroli niezbędnej dokumentacji o charakterze podatkowym, co skutkuje narażeniem Spółki na zapłatę należnych zobowiązań w kwocie oszacowanej ok. (...) zł za okres 2015 r. i pierwszej połowy 2016 r. Pracodawca miał podjąć wiedzę na temat zaistniałych okoliczności związanych z naruszeniem wyżej wymienionych obowiązków w ramach przeprowadzanego audytu podatkowego z dnia 18.08.2016 r.

Po rozwiązaniu umowy z J. Ś., w spółce (...) zostali zatrudnieni pracownicy.

Wynagrodzenie J. Ś. liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 20.000 zł brutto miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy w postaci dokumentów, kopii dokumentów, których wiarygodność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu, a także w oparciu o zeznania ww. świadków oraz stron postępowania. Zdaniem Sądu Rejonowego, zeznania w/w świadków oraz stron postępowania w zakresie faktów istotnych dla rozstrzygnięcia były spójne i logiczne, a także wzajemnie się uzupełniały. Zaznaczono, że strony wyprowadzały jedynie odmienne wnioski z przedstawianych przez nie faktów. Ponadto, istotne okoliczności wynikają także z dokumentów, które nie były kwestionowane przez strony. W związku z tym, Sąd uznał przedstawione zeznania za wiarygodne w tym zakresie. Wskazano, że okoliczności związane z poinformowaniem pracodawcy o ciąży powódki były bez znaczenia dla rozstrzygnięcia, albowiem wypowiedzenie nie nastąpiło w okresie ciąży ani w trakcie usprawiedliwionej nieobecności w pracy. Podobnie Sąd Rejonowy odniósł się do okoliczności, czy powódka była uwzględniona w strukturze organizacyjnej pozwanej Spółki. Zaznaczono, że wobec ograniczenia przedmiotu sporu do zbadania przyczyn wskazanych w wypowiedzeniu, okoliczność ta również była bez znaczenia dla rozstrzygnięcia.

Sąd Rejonowy zważył, że powództwo podlegało uwzględnieniu.

Wskazano, że podana w wypowiedzeniu przyczyna rozwiązania z powódką umowy o pracę okazała się nieprawdziwa, albowiem pozwana nie udowodniła, że powódka była odpowiedzialna za zarzucane jej naruszenia obowiązków. Sąd pierwszej instancji zaznaczył, że brak pisemnego zakresu obowiązków powódki obciąża pozwaną jako pracodawcę, albowiem powinnością pracodawcy jest przedstawienie pracownikowi takiego zakresu. Wskazano, że wprawdzie pozwana mogła wykazać w inny sposób, że powódka była odpowiedzialna za zarzucane jej zaniedbania, jednakże ciężar dowodu tej okoliczności spoczywał na pozwanej. Sąd Rejonowy ocenił jednak, że ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że powódka nigdy nie była zatrudniona w (...) Sp. z o.o. Wprawdzie wykonywała

pewne czynności na rzecz obsługi finansowej tej spółki, jednakże miały one charakter wykonania bieżących poleceń przełożonych. Powódka nie miała pełnego dostępu do dokumentów tej spółki, w związku z czym nie można jej zarzucić braku pełnej kontroli nad procesem księgowania w tej spółce. W szczególności powódka nie miała dostępu do umów zawieranych z członkami zarządu. Z zeznań świadków wynika także, że czynności księgowe wykonywane były przez poszczególnych pracowników, nad którymi bezpośredni nadzór w tym zakresie wykonywali członkowie zarządu tej spółki, z pominięciem powódki. Co więcej zaznaczono, że czynności na rzecz (...) Sp. z o.o. mogły być podejmowane wyłącznie na polecenie członków zarządu, a więc nie sposób zarzucać powódce, że nie podejmowała tych czynności bez polecenia przełożonych. Sąd Rejonowy podkreślił, że pozwana nie udowodniła bowiem, aby powódka otrzymała polecenie sprawowania nadzoru na czynnościami księgowymi w (...) Sp. z o.o.

Ponadto, niezależnie od prawidłowości powierzenia powódce obowiązków w tym zakresie, Sąd pierwszej instancji zaznaczył, że uchybienia pracowników księgujących faktury (...) Sp. z o.o., polegające na brakach w dokumentacji finansowej, były kilkakrotnie zgłaszane przez powódkę członkom zarządu, co zostało potwierdzone przez poprzednich jak i obecnych członków zarządu pozwanej. W związku z tym Sąd Rejonowy ocenił, że nie sposób uznać, że powódka dopuściła się jakichkolwiek naruszeń obowiązków.

Biorąc pod uwagę powyższe zaznaczono, że na skutek niepowodzenia w udowodnieniu okoliczności powierzenia powódce obowiązków w zakresie nadzoru na księgowaniem, pozwana ponosi jego negatywne skutki. Skoro zaś nieudowodniona została okoliczność odpowiedzialności powódki za zarzucane jej uchybienia, wskazaną w wypowiedzeniu przyczynę rozwiązania umowy o pracę Sąd Rejonowy uznał za nieprawdziwą i niezasadną. W związku z tym Sąd pierwszej instancji zasądził na rzecz powódki odszkodowanie, o którym mowa w art. 45 k.p., mając na uwadze długość okresu wypowiedzenia (3 miesiące) oraz wysokość miesięcznego wynagrodzenia (20.000 zł).

O kosztach Sąd orzekł, biorąc pod uwagę zasadę odpowiedzialności za wynik procesu.

Stosownie do art. 477² § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności do wysokości jednomiesięcznego wynagrodzenia w kwocie 20.000 zł, o czym orzeczono w pkt 3 sentencji wyroku.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego złożył pozwany, zaskarżając go w całości. Pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku oraz orzeczenie co do istoty sprawy poprzez oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej zwrotu kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Zaskarżonemu wyrokowi pozwany zarzucił naruszenie:

1. art. 232 § 1 k.p.c. poprzez:

a) błędne uznanie przez Sąd Rejonowy, że pozwana nie udowodniła odpowiedzialności powódki za zarzucane powódce przez pozwaną uchybienia, wskazane przez pozwaną w rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia z 23 sierpnia 2016 r., jako przyczyny wypowiedzenia powódce umowy o pracę, w szczególności poprzez błędne uznanie przez Sąd, że pozwana nie udowodniła, iż w ramach łączącego strony stosunku pracy pozwana powierzyła powódce stały obowiązek nadzoru nad księgowaniem środków wypłacanych przez (...) Sp. z o.o.,

b) błędne uznanie przez Sąd Rejonowy, że pozwana nie udowodniła tego, że powódka nie dochowała należytej kontroli i nadzoru nad podległymi jej pracownikami pozwanej w dziale kontrolingu i księgowości pozwanej, co skutkowało wpływem środków pieniężnych z rachunków bankowych (...) Sp. z o.o. bez sporządzenia i kontroli niezbędnej dokumentacji o charakterze podatkowym, co skutkowało narażeniem pozwanej na zapłatę należnych zobowiązań podatkowych w kwocie szacunkowej (...) zł;

2. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:

a) błędną pozytywną ocenę Sądu wiarygodności dowodu z przesłuchania powódki, który to dowód Sąd wadliwie ocenił, jako wiarygodny w zakresie twierdzeń powódki, że pozwana, w ramach łączącego Strony stosunku pracy, nie powierzyła powódce obowiązku nadzoru nad księgowaniem środków wypłacanych przez (...) Sp. z o.o.,

b) błędną ocenę mocy dowodowej dokumentu pełnomocnictwa udzielonego powódce przez (...) Sp. z o.o. w dniu 17 października 2012 r. poprzez nie dokonanie ustalenia, że dowód ten wykazuje, że w zakresie stałych obowiązków powódki był nadzór nad czynnościami podatkowo-księgowymi (...) Sp. z o.o.;

3. art. 65 § 1 k.c. poprzez błędne uznanie, że pełnomocnictwo udzielone przez (...) Sp. z o.o. 17 października 2012 r. miało wygasnąć równocześnie z rozwiązaniem umowy o pracę powódki z (...), podczas gdy wolą (...) było ustalenie, że pełnomocnictwo to wygasa równocześnie z rozwiązaniem umowy o pracę powódki z pozwaną;

4. błąd w ustaleniach faktycznych, będący wynikiem uchybienia Sądu wskazanego w pkt. 1, polegający na błędnym ustaleniu tego, że pozwana, w ramach łączącego strony stosunku pracy, nie powierzyła powódce stałego obowiązku nadzoru nad księgowaniem środków wypłacanych przez (...) Sp. z o.o., podczas gdy z materiału dowodowego i przeprowadzonego postępowania dowodowego w sprawie jednoznacznie wynika, że pozwana w ramach łączącego strony stosunku pracy, powierzyła powódce stały obowiązek nadzoru nad księgowaniem środków wypłacanych przez (...) Sp. z o.o.;

5. błąd w ustaleniach faktycznych, będący wynikiem uchybienia Sądu wskazanego w pkt. 1, polegający na błędnym pominięciu w ustaleniach stan faktycznego tego, że powódka nie dochowała należytej kontroli i nadzoru nad czynnościami podległymi jej pracownikami pozwanej w dziale kontrolingu i księgowości pozwanej, a dotyczącymi (...) Sp. z o.o., co skutkowało wpływem środków pieniężnych z rachunków bankowych (...) Sp. z o.o. bez sporządzenia i kontroli niezbędnej dokumentacji o charakterze podatkowym, co skutkowało narażeniem Pozwanej zapłatę należnych zobowiązań podatkowych w kwocie szacunkowej (...) zł;

6. art. 45 § 1 k.p. poprzez błędne uznanie, iż przyczyny wypowiedzenia powódce umowy o pracę, wskazane przez pozwaną w rozwiązaniu umowy o pracę z zachowaniem okresu wypowiedzenia z dnia 23 sierpnia 2016 r. były nieprawdziwe i niezasadne.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki kosztów postępowania przed sądem drugiej instancji, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXI Wydział Pracy zważył, co następuje:

apelacja pozwanego jako niezasadna podlega oddaleniu.

Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji poczynione w toku postępowania i przyjmuje je za własne. Sąd Rejonowy wszechstronnie rozważył wszystkie przeprowadzone dowody i w sposób zgodny z zasadami oceny materiału dowodowego wynikającymi z art. 233 k.p.c. wyprowadził wnioski, stanowiące podstawę zapadłego rozstrzygnięcia. Zdaniem Sądu Okręgowego prawidłowo dokonano także ustalenia stanu prawnego, właściwego dla zawisłego sporu oraz jego wykładni. Dokonana subsumpcja doprowadziła do prawidłowego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Analiza zaskarżonego rozstrzygnięcia w oparciu o materiał dowodowy zebrany w sprawie i zarzutów apelacji prowadzi do wniosku, że Sąd pierwszej instancji nie dopuścił się zarzucanych mu uchybień. W ocenie Sądu drugiej instancji nie zaistniały także przesłanki skutkujące nieważnością postępowania.

Sąd Okręgowy dopuścił dowód z uzupełniających zeznań świadka J. Z. oraz stron postępowania. Zgromadzony w ten sposób materiał dowodowy potwierdził ustalenia dokonane przez Sąd Rejonowy. Przede wszystkim zostało potwierdzone, że powódka nie miała dostępu do umów z kluczowymi managerami (...) sp. z o.o. Wynika to nie tylko z zeznań powódki, która wskazała, że M. P. powiedziała jej, że nigdy tych umów nie dostanie, ponieważ leżą one jedynie w gestii członków zarządu (uzupełniające zeznania powódki z 22.02.2018 r. zapis audio-video 00:47:51

- 00:52:40), ale także z zeznań J. Z. oraz R. Z.. Z uzupełniających zeznań J. Z. wynika bowiem, że nie miała ona dostępu do tych umów, ponieważ miał je zarząd (uzupełniające zeznania J. Z. zapis audio-video 00:10:52 - 00:15:20). Choć świadek nie była pewna, czy dostępu do nich nie miała również powódka, to jednak zaznaczyła, że w pokoju powódki znajdowały się przede wszystkim dokumenty związane z podatkiem VAT, Urzędem Skarbowym i bankami (uzupełniające zeznania J. Z. zapis audio-video 00:12:58 - 00:15:20). Co więcej świadek wskazała, że ona oraz powódka zwracały uwagę, że nie ma załączników do faktur, a gdy przekazano im załącznik do faktury (...) powódka skomentowała to mówiąc „nareszcie jeden jest” (uzupełniające zeznania J. Z. zapis audio-video 00:25:32 - 00:28:49). Również R. Z. wskazał, że w pokoju powódki były wszystkie faktury, dokumenty leasingowe, dokumenty podatkowe, ale nie umowy (uzupełniające zeznania R. Z. zapis audio-video 01:36:12 – 01:38:49). Co więcej potwierdził on, że umowy z kluczowymi managerami były tajne i wskazał, że audytorzy ich nie dostali, ponieważ nie można było do nich dotrzeć (uzupełniające zeznania R. Z. zapis audio-video 01:43:17 – 01:45:10). Kwestia braku dostępu powódki do umów z kluczowymi managerami miała natomiast kluczowe znaczenie dla oceny zasadności złożonego powódce oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o pracę.

Zaznaczenia przy tym wymaga, że w ocenie Sądu Okręgowego uzupełniające zeznania świadka i stron były zgodne ze sobą oraz z zeznaniami złożonymi przed Sądem Rejonowym. Sąd ten prawidłowo ocenił, że owa zgodność dotyczy faktów istotnych dla rozstrzygnięcia, nie zaś wniosków wywodzonych z tych faktów przez świadków i strony. Ocena Sądu Rejonowego została dokonana na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego. Sąd ten nie przekroczył ram swobodnej oceny dowodów, zakreślonych wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego oraz regułami logicznego myślenia. Sąd pierwszej instancji rozważył materiał dowodowy jako całość w sposób bezstronny i racjonalny. Zaznaczenia przy tym wymaga, że kwestionując ocenę zeznań powódki, pozwany nie wykazał braku logiki w wysnuwaniu wniosków ze zgromadzonego materiału dowodowego, czy wnioskowania wbrew zasadom doświadczenia życiowego. Wbrew twierdzeniom pozwanego z przywołanych w apelacji zeznań świadka J. Z. i M. P. nie wynika, że pozwana powierzyła powódce obowiązek nadzoru nad księgowaniem środków wypłacanych przez (...) Sp. z o.o., rozumiany w sposób pozwalający na obciążenie powódki odpowiedzialnością za wypływ środków pieniężnych z kont (...) bez sporządzenia i kontroli niezbędnej dokumentacji o charakterze podatkowym. Bezsporne pozostawały bowiem okoliczności, że powódka była przełożoną świadka J. Z., że miała dostęp do przelewów wykonywanych przez tego świadka, że za czasów powódki w (...) nie było zatrudnionych żadnych pracowników, a świadek pomimo tego, że nie pracowała dla (...), zajmowała się księgowaniem na rzecz tej spółki. Powódka nie kwestionowała również tego, że J. Z. księgowała faktury kosztowe, a w razie wątpliwości związanych z przelewami zwracała się do niej, a także że powódka przygotowywała sprawozdania finansowe (...). Również zeznania M. P. nie były sprzeczne z zeznaniami powódki. Bezsporne było to, że powódka miała umowę z pozwaną, ale zajmowała się także spółkami w grupie, w tym z (...), że dział księgowy pozwanej zajmował się sprawami finansowymi pozwanej i (...). Okoliczności te, które zostały przywołane przez pozwanego w uzasadnieniu apelacji, nie mogą świadczyć o wadliwej ocenie zeznań powódki, ponieważ były z nimi zgodne. Nie można zatem zgodzić się z pozwaną, że Sąd Rejonowy dokonał oceny zeznań z naruszeniem zasad logiki, czy wnioskowania wbrew zasadom doświadczenia życiowego. Zaznaczenia przy tym wymaga, że polemika pozwanego z ustaleniami Sądu Rejonowego ma bowiem ma podstawy nie w odmiennej ocenie materiału dowodowego, ale odmiennych wniosków wywodzonych z prawidłowo ustalonych faktów.

Zaznaczenia wymaga, że z materiału dowodowego wynika, że choć powódka wykonywała pewne czynności na rzecz obsługi finansowej (...) Sp. z o.o., to robiła to każdorazowo na podstawie poleceń przełożonych. Kompetencje powódki w tym zakresie były ograniczone. Jak wynika z niekwestionowanych ustaleń Sądu Rejonowego powódka, choć miała dostęp do rachunku bankowego (...) Sp. z o.o., nie miała wpływu na wypływ środków z kont (...) Sp. z o.o. Powódka nie miała upoważnienia do zatwierdzania faktur, przelewy przez nią wykonywane wymagały zatwierdzenia przez członka zarządu. Przede wszystkim zaś, o czym była mowa powyżej, powódka nie miała dostępu do umów z kluczowymi managerami, które stanowiły podstawę większości faktur. Mając na względzie te okoliczności, sprzeczne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego byłoby wyprowadzenie wniosków ferowanych przez pozwanego. Z uwagi na to, że powódka przygotowywała, czy też sprawdzała sprawozdania finansowe (...), wysyłała do urzędu zestawienia VAT tej spółki nie można bowiem wywieść, że do zakresu jej obowiązków należał stały obowiązek nadzoru

nad księgowaniem środków wypłacanych przez (...) Sp. z o.o. rozumiany w sposób pozwalający na obciążenie powódki odpowiedzialnością za wypływ środków pieniężnych z kont (...) bez sporządzenia i kontroli niezbędnej dokumentacji o charakterze podatkowym. Po pierwsze, ww. czynności były wykonywane przez powódkę na polecenie przełożonych, nawet jeśli miały stały charakter. Po drugie, z tych konkretnych zadań nie można wywodzić obowiązków mających dużo szerszy zakres. Po trzecie natomiast i najistotniejsze, nawet jeśli powódka wykonywała pewne zadania nadzorcze np. sprawdzała deklaracje podatkowe, czy jako przełożona zobowiązana była do nadzorowania podległych jej pracowników, nie był to nadzór w rozumieniu forsowanym przez pozwanego. Powódka nie miała bowiem narzędzi do sprawowania nadzoru nad operacjami finansowymi dokonywanymi z kont (...) w zakresie sporządzenia i kontroli niezbędnej dokumentacji o charakterze podatkowym. Jak już wskazano, powódka nie miała dostępu do umów, które stanowiły podstawę większości faktur. Umowy te były utajnione, a gdy powódka zwracała się o nie, dostawała informację, że nie może mieć do nich wglądu. Niezasadne zatem było obciążenie powódki odpowiedzialnością za brak dokumentacji, do której powódka nawet nie miała wglądu. Powódka nie miała pełnego dostępu do dokumentów (...), w związku z czym nie można jej zarzucić braku pełnej kontroli nad procesem księgowania w tej spółce.

Niezasadne okazały się również zarzuty dotyczące oceny dokumentu pełnomocnictwa udzielonego powódce przez (...) Sp. z o.o. 17 października 2012 r. Nie można zgodzić się z pozwanym, że udzielone powódce pełnomocnictwo do reprezentowania Spółki (...) przed organami administracji podatkowej dowodzi, że w zakresie stałych obowiązków powódki był nadzór nad czynnościami podatkowo-księgowymi (...) Sp. z o.o. Wskazać bowiem należy, że udzielenie pełnomocnictwa jest jednostronną czynnością prawną o charakterze upoważniającym (A. Szpunar, Udzielenie, s. 30; M. Jasiakiewicz, W sprawie skuteczności, s. 33, J. Strzebinczyk, w: Gniewek, Machnikowski, Komentarz 2016, art. 96, s. 248, Nb 6; J. Grykiel, w: Gutowski, Komentarz, art. 96, s. 649, Nb 23 i 25). Skutkiem udzielenia pełnomocnictwa jest powstanie między mocodawcą, a pełnomocnikiem stosunku prawnego, którego treścią jest kompetencja do składania w granicach umocowania oświadczeń woli w imieniu mocodawcy z bezpośrednim skutkiem dla niego. Podmiot prawa cywilnego nie może nałożyć na inną osobę obowiązku działania jednostronną czynnością prawną. Skutkiem prawnym udzielenia pełnomocnictwa jest powstanie po stronie pełnomocnika uprawnienia, ale nie obowiązku do działania w imieniu mocodawcy. Dokonanie przez pełnomocnika czynności w imieniu mocodawcy uzależnione jest od jego woli, a pełnomocnik nie ponosi odpowiedzialności odszkodowawczej, jeśli nie będzie reprezentować mocodawcy (red. Konrad Osajda, Komentarz do art. 96 k.c. w: Kodeks cywilny. Komentarz, Legalis 2018). Z udzielonego powódce pełnomocnictwa do reprezentowania Spółki (...) przed organami administracji podatkowej można zatem jedynie wywodzić jej uprawnienie do składania przed organami administracji podatkowej oświadczeń woli w imieniu mocodawcy. Dokument ten nie zrodził po stronie powódki obowiązku do działania w imieniu mocodawcy przed organami administracji podatkowej, a tym bardziej obowiązku sprawowania stałego nadzoru nad czynnościami podatkowo-księgowymi (...) Sp. z o.o. Udzielenie tego rodzaju pełnomocnictwa nie jest również dowodem na to, że powódce w innej formie powierzono obowiązek sprawowania stałego nadzoru nad czynnościami podatkowo-księgowymi (...) Sp. z o.o. Wnioskowanie tego rodzaju jest nieprawidłowe, bowiem jak już wskazano pełnomocnictwo może być dowodem jedynie na to, że prezes zarządu (...) Sp. z o.o. złożył oświadczenie woli, w którym upoważnił powódkę do reprezentowania (...) Sp. z o.o. przed organami administracji podatkowej. Z wyżej wymienionych względów, dla rozstrzygnięcia sprawy nie miało znaczenia to, jaka była wola (...) co do momentu wygaśnięcia pełnomocnictwa, którą to kwestie pozwany podnosił uzasadniając zarzut naruszenia 65 § 1 k.c.

Reasumując należy wskazać, że Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił, że podana w wypowiedzeniu przyczyna rozwiązania z powódką umowy o pracę było niezasadne, ponieważ pozwana nie udowodniła, że powódka była odpowiedzialna za zarzucane jej naruszenia obowiązków. Po pierwsze, nie udowodniono, że powódce powierzono stały nadzór nad czynnościami podatkowo-księgowymi (...) Sp. z o.o. rozumiany w sposób pozwalający na obciążenie powódki odpowiedzialnością za wypływ środków pieniężnych z kont (...) bez sporządzenia i kontroli niezbędnej dokumentacji o charakterze podatkowym. Po drugie natomiast, z uwagi na brak dostępu powódki do umów, które stanowiły podstawę większości faktur, niezasadne było obciążenie jej odpowiedzialnością za ryzyko związane z dokonywaniem czynności finansowych bez tej dokumentacji.

Kierując się przedstawioną argumentacją, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że orzeczenie Sądu pierwszej instancji odpowiada prawu, w związku z czym dokonanie jego zmiany byłoby bezpodstawne. Z uwagi na to Sąd Okręgowy XXI Wydział Pracy, w oparciu o art. 385 k.p.c., oddalił apelację pozwanego.

O kosztach procesu Sąd Okręgowy orzekł w punkcie drugim wyroku zgodnie z dyspozycją art. 98 § 1 k.p.c., na podstawie którego strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Zgodnie z regulacją art. 98 § 3 k.p.c. do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez radcę prawnego/adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego radcy prawnego, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Na koszty celowego dochodzenia swoich praw przez powódkę składało się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego będącego radcą prawnym ustalone zgodnie regulacją § 9 ust. 1 pkt 1 w zw. z §10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Mając na względzie powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.